

‘WAGENINGEN IS VOOR MIJ EEN GEWELDIGE OPTIE’

Met de komst van Ronald Pierik heeft de leerstoelgroep Moleculaire Biologie een nieuwe leerstoelhouder. Pierik verruimt na twintig jaar de Universiteit Utrecht voor Wageningen. Resource sprak hem op zijn eerste werkdag.

Je groeide op in Heelsum en koos voor een studie biologie in Nijmegen. Waarom niet Wageningen?

‘Net als veel jongeren wist ik eigenlijk niet zo goed wat ik wilde studeren. Ik schreef me in voor scheikunde, maar koos uiteindelijk biologie. Het werd niet Wageningen, omdat ik meer de medisch-moleculaire hoek in wilde. Stiekem speelde ook mee dat Wageningen wel heel dichtbij was. Ik wilde wel eens verder kijken. In Nijmegen ben ik ook gepromoveerd.’

Waar ging het proefschrift over?

‘Over de competitie tussen planten en hoe ze elkaar waarnemen. Op dat spoor ging ik verder als postdoc in Utrecht. Ik heb daar gaandeweg mijn eigen groep Fotobiologie kunnen opbouwen en daar ben ik leerstoelhouder Plant Environment Signaling geworden.’

En nu Wageningen?

‘Vooropgesteld, ik was heel tevreden in Utrecht. Maar deze vacature zette me aan het denken. Ga ik nog twintig jaar in Utrecht werken? Verandering op zijn tijd is goed, maar je wilt niet op een mindere plek terechtkomen. Voor mij is Wageningen een geweldige optie. Wat hier aanwezig is op het gebied van plantenbiologie vind je nergens anders in Nederland.’

Er komt een nieuw fotosynthese-instituut. Heeft dat met die keuze te maken?

‘Fotobiologie is niet hetzelfde als fotosynthese. Fotobiologie gaat over hoe licht door planten wordt waargenomen en gebruikt om zich aan te passen aan de omgeving. Maar fotobiologie heeft wel grote raakvlakken met fotosynthese. Die

Bladeren van twee zandraket-planten (*Arabidopsis thaliana*) die elkaar via licht en aanraking waarnemen en voorkomen dat de ene plant door de andere wordt overschaduwd door hun blad op te richten • Foto Ronald Pierik

raakvlakken hoop ik uit te bouwen. Het is natuurlijk vreemd dat je twee aparte onderzoeksvelden hebt voor planten, die allebei met licht te maken hebben maar nauwelijks samenwerken. Die brug wil ik

brengt en de vertakking van granen. De rode draad is wat de moleculaire netwerken zijn die de ontwikkeling van planten sturen, met de nadruk op interacties met de omgeving.’

‘Wat hier is op het gebied van plantenbiologie, vind je nergens anders in Nederland’

graag slaan. Ik werk daarom ook al een tijdje samen met onderzoekers van WUR, VU en Michigan State University in het fotosynthese-consortium van NWO.’

Wordt fotobiologie een nieuwe tak bij Moleculaire Biologie?

‘Inderdaad. Van mijn groep in Utrecht komen een aantal tijdelijke mensen en stafid Andrés Romanowski mee, die onderzoek doet naar circadiane (dag-nacht, red.) ritmes bij planten en hoe ze die klok aan het licht aanpassen. Het onderzoek in de leerstoelgroep is heel divers. Van stikstoffixatie tot samenwerking van planten met schimmels en van embryo-ontwikkeling tot de samenhang tussen oogstop-

Komen er ook nieuwe vakken bij?

‘Dat kan ik op mijn eerste werkdag nog niet zeggen, maar ik hoop nieuw onderwijs te kunnen toevoegen over bijvoorbeeld fotobiologie. Het curriculum van een aantal opleidingen is flink in beweging, dus dit zou een goed moment kunnen zijn.’ RK

